

Grad Udgifterne for Amts- og Sognekommunerne til disses Vedligeholdelse, at det forekommer et *Flertal* indenfor Udvalget (Ejsing, Frandsen, N.Hansen, K. Jensen, Koefoed, Olufsen, Piper og Rottbøll) ganske rimeligt at fordre en Del af disse Udgifter afholdt af dem, der ved Kørsel med Motorvogne foranlediger de forøgede Udgifter til Vejvæsenet, og Flertallet har derfor til § 35 stillet Forslag under Nr. 47 om en forhøjet Afgift af *alle* Motorkøretøjer, idet Flertallet gaar ud fra, at selv om det er de tunge Lastvogne, der i særlig Grad ødelægger Vejene, beskadiges disse dog ogsaa meget ved den hurtige Kørsel med Personmotorvogne; noget Hensyn til, at Lastvognene er Nyttekøretøjer, bør der vel ogsaa tages. En Afgiftsforhøjelse, der alene ramte disse, vil derfor efter Flertallets Mening ikke være retfærdig.

Naar den nugældende Lovs § 10 bestemmer, at Motortricykler er underkastede Forskrifterne for Motorcykler, var det sikkert ikke Landstingets Mening, at der ved „Motortricykler“ skulde forstaaes trehjulede Motorvogne. Ministeriet har imidlertid ved sit Cirkulære af 24. Maj 1911 (Bil. I) hævdet den Opfattelse, at ethvert trehjulet Motorkøretøj af en vis Vægt, Bredder og Længde er en Motortricykel, og da den trehjulede Motorvogn i mange Tilfælde er anskaffet i Tillid til Cirkulærets Fortolkning, har Udvalget ment, at det burde fremgaa af Forslaget, at Motorvogne, altsaa ogsaa firehjulede, af en ringe Vægt, Længde og Bredder stilledes lige med Motorcykler; Ændringsforslag Nr. 10 fastslaaer dette.

Ved Ændringsforslag Nr. 11 har Udvalget forhøjet Vægtgrænsen for disse smaa Vogne til 600 kg, idet firehjulede Motorvogne af Vægt 400 kg anses for lidet holdbare.

Der er i § 17 stillet større Krav til Motorførernes Uddannelse end tidligere. Udvalget, der anser dette for særdeles heldigt, har dog ment, der i Loven burde findes en Bestemmelse om, at til Uddannelsen hører, at vedkommende har styret

en Motorvogn et bestemt Antal Timer. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 15.

Ved Ændringsforslag Nr. 19 udvides Kørselsfrihed til flere Veje, medens en Del af Strandvejen undtages, og det for Bornholms Vedkommende overlades Amtsraadet at tage Bestemmelse om, hvilke Veje der maa befærdes med Motorkøretøjer.

Et *Flertal* indenfor Udvalget (Udvalget undtagen Frandsen, K. Jensen, Koefoed og Nordby) har ment, at den Tilladelse, der ifølge Lovforslaget gives en Motorvogns Ejer til at køre fra sin Bopæl eller sit Forretningslokale hen til en for Motorkørsel aabnet Vej, bør udvides saaledes, at den, der lejer en Motorvogn, kan faa en lignende Tilladelse, naar han opgiver Udlejerens Navn og Hjemsted, hvorfor Flertallet stiller Ændringsforslag Nr. 23.

Ifølge den gældende Lov tilfalder Bøder i København Kommunens Kasse og udenfor København Sognets Hjelpekasse, og der er efter Udvalgets Mening ingen Grund til at berøve disse Kasser denne Indtægt til Fordel for Statskassen, hvorfor man stiller Ændringsforslaget Nr. 43.

Naar det i § 33 bestemmes, at den for Motorkøretøjet ansvarlige skal erstatte Skaden ved Sammenstød, eller naar Heste bliver sky for Køretøjet, er dette rimeligt, men naar der tilføjes, at han ogsaa skal erstatte den Skade, der sker „paa anden lignende Maade i Køretøjets Nærhed“, opstaaer en saa stor Vanskelighed ved Afgørelsen af, hvilke „Maader“ der ligner Sammenstød eller sky Heste, at vedkommende let kan drages til Ansvar for enhver Skade af hvilken som helst Art, der sker i hans Motorvogns Nærhed, selv om han er ganske uden Skyld; dette finder *Mindretallet* (Brandes, Christiansen, Oluf Jensen, Knuth, Piper, Rottbøll og Tvede) stridende imod Billighed og stiller derfor Ændringsforslag Nr. 44. Imod Mindretallets Betragtning er anført, at Motorvognens Ejer kan sikre sig gennem Assurance mod selv at komme til at betale Skadeserstatning, men da det er klart, at Assuranceselskaber ikke løber en